

den her betegnelse. Der tager man en række af de antibiotika med, som indgår i den gmo, som har været hovedanledningen til diskussionen i dag.

Så spørger man jo EMEA, og i stedet for at jeg skal stå og udlægge, hvad EMEA siger, så vil jeg referere til, hvad det er, Miljøministeriet oplyser at EMEA siger. Der svarer ministeriet på et spørgsmål, jeg har stillet, at deres nuværende og fremtidige anvendelsesmuligheder ikke kan klassificeres som værende af ingen eller af mindre terapeutisk værdi. Altså, det er EFSA, der selv opstiller et kriterium. De siger, at det af forsigtighedshensyn skal opfyldes. Man spørger klogt nok dem, der har forstand på det, om det her antibiotika opfylder det, og får den klare besked, at det gør det ikke. Herefter siger EFSA meget interessant, at det har de hørt på, men at de ud fra en helhedsvurdering alligevel godkender det.

Så vil jeg bare stille spørgsmålet: Hvad er forklaringen på, at man oprindeligt af forsigtighedshensyn opstillede et ganske bestemt krav, når man så, når dette krav skal anvendes konkret, løber fra det? Det er derfor, jeg mener, det må være berettiget, også som politiker, at kritisere de processer og den beslutningsmetode, man har i EFSA, for de løber fra deres egne principper. Det synes jeg faktisk er ret vigtigt.

Der har været megen diskussion om de her principper. De er aldrig blevet politisk vedtaget, for det har Kommissionen aldrig ønsket, men Kommissionen har arbejdet ud fra dem, og EFSA har også arbejdet ud fra dem. Derfor er det måske ikke så underligt, at Kommissionen her i dag eller i går besluttede sig til, at man ikke ville godkende tre af de her genmodificerede plantetyper, fordi man sagde, EFSA skulle gøre sit arbejde en gang mere. Når man nu tænker på, hvor mange timer EFSA har arbejdet med det her, så opfatter jeg det sådan set på den måde, at Kommissionen siger, at de synes, at det ville være bekvemt, hvis EFSA kom frem til et andet resultat. Det er jo så, fordi man som politiker ikke tør træffe en beslutning. Nu kalder jeg så bare Kommissionens medlemmer for politikere, for det er de jo i praksis. Men man vil have nogle videnskabsmænd til at tage ansvaret.

Så pointen er her, at den del af vores forslag, som hedder punkt 1, gælder for alle antibiotikaresistente markører, og den går i al beskedenhed ud på, at de grundprincipper, som indtil nu har været gældende fra EFSA's side, skal gælde fremover, men med den lille præcisering, at det

efter Enhedslistens opfattelse vil være klogere at overlade bedømmelsen af, om antibiotika skal bruges eller ikke bruges, til den europæiske medicinalstyrelse.

Det vil jeg sådan set gerne have nogle argumenter imod fra dem, der taler om, at de lytter til eksperterne. Hvad er det, der gør, at den europæiske fødevarestyrelse skulle være bedre egnet til at vurdere, om antibiotika bruges af mange og har betydning, end den europæiske medicinalstyrelse? Det er sådan set også noget af det, som vi kan få tid til at uddybe videre i udvalgsarbejdet.

Så til det andet punkt. Det er det med forsigtighedsprincippet. Jeg tænker, at det også kunne være lidt interessant at undersøge det. Der har været mange ministre på det her område, for på et tidspunkt var det spredt på mindst tre forskellige ministerier, og det kan også være derfor, det kan være endnu sværere at holde styr på alle papirerne. Når man kommer fra et lille parti, sidder man i mange udvalg. Derfor har jeg også styr på de svar, der er kommet fra miljøministeren i Miljøudvalget. Jeg ved, at dem i Europaudvalget også har fået dem tilsendt. Jeg er ikke klar over, om folk i Fødevarerudvalget har fået dem, men ellers ville det sikkert være godt, at de fik dem, for de kunne afdække de faktuelle forhold ganske godt. Det er et meget rosværdigt og præcist arbejde, der er lavet.

Men kan man så benytte beskyttelsesklausulen? Man kan godt stille det principielle spørgsmål: Kan den benyttes? Jeg valgte i stedet for at spørge, om den er anvendt i adskillige EU-lande til at stoppe import af gmo. Og svaret er, at det er den. Jeg vil sige, når man undersøger det nærmere, at der findes eksempler på, at der er EU-lande, som har brugt beskyttelsesklausulen til at forhindre import af gmo'er, hvor EFSA og de danske eksperter med skråsikkerhed siger, at der overhovedet ikke er nogen risiko.

Så kan man spørge, hvad der er sket med de lande. Ja, det, der sker, går i hvert fald langsomt. Så min pointe er, at man altså godt kan bruge beskyttelsesklausulen, og man kan jo i første omgang bare sige, at vi sådan set bruger det samme forsigtighedsprincip, som EFSA har opstillet. Så tror vi bare på, at de, der beskæftiger sig med antibiotika, har mest forstand på det.

Det tredje punkt er så det der med MON 863. Ja, det er den gamle, som er godkendt for flere år siden. MON 863 er præcis lige så grim, som den et flertal i Europaudvalgets stemte imod sidst. Pointen var bare, at man på det tidspunkt i